

Životopis pana Františka Rybníkáře

František „Fany“ Rybníkář se narodil 6. 12. 1946 v malé obci na jižní Moravě – v Hluku. Narodil se do sedlácké rodiny manželům Josefu a Jenofěfě. V dětství měl výborný vztah se svými rodiči a svou mladší sestrou. I přesto, že se narodil ve velmi složitém období po válce a jeho rodina na tom nebyla nijak zvláště dobře, své dětství si užil stejně, jako jeho pozdější život.

Ve svém raném dětství často pomáhal svým rodičům a prarodičům na zahradě a na poli s dobyt看em a s úrodou. Nikdy si ale nestěžoval. První studium začal na základní škole v Hluku. Školu měl velmi rád, obzvláště pak češtinu a dějepis, a nikdy se nesetkal se šikanou. Po základní škole šel studovat Střední školu zemědělskou, přestože chtěl jít na gymnázium. Tehdejší doba a režim tomu ale nepřály. V Brně pak navázal studiem na Vysoké škole zemědělské, dnešní Mendelově Univerzitě.

František se celý život věnoval hudbě, k čemuž ho přivedla jeho teta. Jako první se začal učit hrát na harmoniku a poté na tubu. Často také chodil na zábavy, což mu vydrželo až do důchodu. Je rád, že jeho talent a nadání zdělili jeho potomci.

Po vystudování vysoké školy začal pracovat v Uherském Brodě v drůbežářských závodech. Do práce nastoupil jako technolog, ale po čase vystřídal i jiné profese jako například pozici vedoucího výroby, vedoucího laboratoře a referenta nákupu. Před odchodem do důchodu byl zvolen místostarostou Hluku, kde působil 8 let od roku 1998.

Františka vždy zajímala historie nejen českého území ale také jeho rodiny. Hledal si například hlubší informace ke starým a zděděným věcem, jakým je kupříkladu starý kříž z Izraele, který se v rodině dědí z generace na generaci. V jeho sbírce můžeme také najít rodokmen sahající až do 17. století, který pan Rybníkář sám vytvořil. Všechny své vzpomínky a příhody ze života si zapisoval do sešitů a uschoval je. Napsal také dvě knihy věnující se hluckému nářečí.

Přes veškeré útrapy, které mu a jeho bližním, život a doba přinesly, nikdy nezahořkl a stále si zachovává úsměv na tváři. I v důchodu se stále stará o to, co se děje ve světě, o dům a zahradu a svoji manželku Věru, se kterou letos oslavil Zlatou svatbu. Dnešní generaci by chtěl vzkázat, aby k sobě byli hlavně laskaví a tolerantní. Mezi své největší životní úspěchy řadí rodinu a manželství.